

การยืมและทัศนคติเกี่ยวกับการยืม ภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย

พัชรี โกลาสัมฤทธิ์
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การเปลี่ยนของภาษา

นักภาษาศาสตร์สนใจต่อการเปลี่ยนของภาษาในฐานะที่เป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ และในแง่การบรรยายภาษาซึ่งเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของนักภาษาศาสตร์ การเปลี่ยนของภาษาอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ¹

1. การเปลี่ยนแปลงภายในของภาษา เป็นการเปลี่ยนแปลงภายในระบบของภาษาหนึ่ง ๆ โดยไม่ได้รับอิทธิพลจากภาษาอื่น เป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่ค่อยเป็นค่อยไปสังเกตเห็นได้ยาก ประกอบด้วย การเปลี่ยนในทุกระบบของภาษาและทุกองค์ประกอบของไวยากรณ์ คือในด้านโครงสร้างประโยค ด้านเสียง และด้านความหมาย การเปลี่ยนอาจเป็นการเปลี่ยนรูปแบบ การใช้คำศัพท์ของคนเพียงคนเดียว หรือรวมไปถึงการเปลี่ยนกฎของภาษาซึ่งคนในสังคมใช้ร่วมกันได้

2. การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากอิทธิพลภายนอกภาษา เป็นการเปลี่ยนของภาษาที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งเพราะเห็นได้ชัด และมีผลต่อรูปแบบของภาษาในระยะเวลานั้น การรับอิทธิพลภายนอกของภาษา อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. การยืมศัพท์และสำนวน
2. การยืมเสียงและโครงสร้างประกอบ

1. เรียบเรียงจาก "Language Change" ใน Victoria Fromkin & Robert Rodman, *An Introduction to Languages* (New York: Rinehart & Winston, 1974), pp. 210-213.

การยืมคำศัพท์และสำนวน

การยืมคำเป็นลักษณะทางภาษาที่เกิดขึ้นบ่อยจนเป็นธรรมดา ตามความเป็นจริงแล้วไม่มีภาษาใดที่เจ้าของภาษาได้ติดต่อกับชนชาติอื่นแล้วจะปลอดจากคำยืม ในปัจจุบันเป็นความจริงที่ว่าภาษามีความแตกต่างกันออกไป แต่จะมีคำที่ใช้กันอยู่ในสองภาษา เนื่องจากการยืมคำ ภาษาอัลบาเนีย (Albanian) มีคำยืมมาจากภาษาอื่นมากเสียจนเหลือคำที่เป็นภาษาเดิมของตนเพียงไม่กี่ร้อยคำ ถึงภาษาอังกฤษจะมีคำยืมน้อยกว่าภาษาอัลบาเนีย แต่นักภาษาศาสตร์มักจะยกภาษาอังกฤษเป็นตัวอย่างเมื่อต้องการจะกล่าวถึงการยืมคำ เนื่องจากภาษาอังกฤษมีผู้นิยมใช้กว้างขวางไปทั่วโลกและในภาษาอังกฤษเองก็มีคำที่ยืมมาจากภาษาอื่นอยู่มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ทั้งหมด ในทางตรงกันข้ามภาษาอเมริกันอินเดียนในตระกูล อธาบาสกัน (Athabaskan family) มักจะมีคำยืมน้อย สาเหตุที่ภาษาแตกต่างกันเช่นนี้เป็นเพราะสาเหตุทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากกว่าทางด้านภาษาศาสตร์ การยืมคำมักจะไม่เกิดขึ้นโดยสาเหตุความจำเป็นทางภาษา เพราะทุกภาษาสามารถสร้างคำใหม่ขึ้นได้โดยไม่จำกัดจำนวน เพื่อให้มีคำพอใช้สำหรับความเจริญทางศิลปวิทยาการและเทคโนโลยี

ที่เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ยังมีการยืมสำนวนของภาษาคือการแปลสำนวนของภาษาอื่นมาใช้ในความหมายเดียวกัน เช่นในภาษาอังกฤษสำนวน "That goes without saying" เป็นการแปลคำต่อคำจากภาษาฝรั่งเศสที่ว่า "Cava sans dire" สิ่งที่คุณอังกฤษยืมจากฝรั่งเศสในกรณีนี้ไม่ใช่การยืมคำที่แท้จริง แต่เป็นการนำรูปแบบของการแสดงออกทางภาษาเกี่ยวกับความคิดหนึ่งมาใช้ทั้งรูปแบบคำว่า "Skyscraper" ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ถูกยืมไปใช้ในภาษาฝรั่งเศสว่า "gratte-ciel" ในภาษาสเปนว่า "rascielos" ซึ่งมีความหมายเหมือนที่เราใช้ในภาษาเยอรมัน มีคำคล้าย ๆ กันนี้คือ walkenkratzer ใช้คำว่า "เมฆ" แทนคำว่า "ฟ้า"

การยืมเสียงและโครงสร้างประโยค

คำศัพท์มักจะถูกยืมกันบ่อย ๆ ระหว่างภาษาโดยไม่ค่อยมีกฎเกณฑ์มากำกับ ความจริงข้อนี้ไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะคำศัพท์เพียงไม่กี่คำที่ยืมมาใช้จากภาษาอื่นไม่ได้ทำให้ภาษาเปลี่ยนไปมากมาย และคำศัพท์ต่าง ๆ ก็ยังเป็นเพียงหน่วยที่เป็นอิสระซึ่งสามารถโยกย้ายไปมา และใช้เปลี่ยนแทนกันได้โดยไม่ทำให้โครงสร้างของภาษาผิดไปจากเดิม การเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างประโยคและ

เสียงก็เป็นผลจากการยืมจากภาษาอื่นด้วย แต่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นไม่บ่อยเท่ากับการยืมคำเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบโครงสร้างประโยค และระบบเสียงประกอบไปด้วยกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน การจะเปลี่ยนกฎข้อใดข้อหนึ่งอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อกฎข้ออื่น ๆ ในภาษาได้ ผลกระทบของการยืมโครงสร้าง และระบบเสียง เป็นสิ่งที่เห็นได้ยาก แต่ก็มีหลักฐานอยู่บ้างว่าการแผ่อิทธิพลทางคำนี้ของภาษาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้

ในด้านโครงสร้างของภาษา อาจยกตัวอย่างได้จากภาษาในคาบสมุทรบอลข่าน (Balkan) เช่นภาษาอัลบาเนียน บุลกาเรียน กรีก และรูมาเนียน ภาษาเหล่านี้คล้ายคลึงกันในเรื่องโครงสร้างเพราะการใช้ infinitival clauses ของแต่ละภาษามีกฎเกณฑ์บังคับกันอย่างตายตัว ในขณะที่ภาษาบางภาษาเหล่านี้ไม่มี infinitives เลย แทนที่จะกล่าวว่า "The children want to leave" ก็ต้องพูดว่า "The children want that they leave" แทน ภาษาเหล่านี้เกี่ยวข้องกันโดยทางอ้อมเท่านั้น และมองเห็นได้ชัดว่าลักษณะทางโครงสร้างประโยคที่ภาษาเหล่านี้มีส่วนร่วมกันนี้มีสาเหตุมาจากการยืม

ภาษาอเมริกันอินเดียนทางแถบมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกเฉียงเหนือ สามารถ

แสดงให้เห็นการยืมเสียงได้ ภาษาทางแถบนี้หลายภาษามีพยัญชนะคอหอย (glottalized consonants) ในจำนวนที่สูงกว่าภาษาทางแถบอื่นๆ ของโลก อาจอธิบายได้ว่าลักษณะเช่นนี้แพร่หลายไปยังเผ่าต่าง ๆ ด้วยการยืมเสียงของภาษาอินโดยูโรเปียนในอินเดีย ซึ่งมีพยัญชนะเสียงร่ว (retroflex) ซึ่งเกิดจากปลายลิ้นแตะกับเพดานเพดานเพิ่มขึ้น จากภาษาอินโดยูโรเปียนอื่น ๆ จึงอาจกล่าวได้ว่าเสียงร่วนี้พัฒนาขึ้นในภาษาอินโดยูโรเปียนในอินเดียโดยได้รับอิทธิพลจากภาษาในตระกูลดราวิเดียน (Dravidian) ใช้กันอยู่ในอินเดีย ซึ่งมีเสียงร่วรวมอยู่ด้วย

สาเหตุของการยืมคำ

มีสาเหตุหลายประการพอสรุปได้คือ

1. เมื่อมีความต้องการที่จะหาคำมาใช้เรียกสิ่งของ สถานที่ และความกึกก้องใหม่ ๆ การยืมคำที่มีอยู่แล้วในภาษาอื่นย่อมเป็นการง่ายกว่าจะคิดคำขึ้นมาใหม่ เพราะคำที่มีอยู่แล้วถึงจะเป็นภาษาอื่นก็มักเป็นที่คุ้นหูหรือเคยได้ยินได้ฟังมาก่อนแล้ว ในกรณีที่มีการย้ายถิ่นฐานเข้าอยู่ในแหล่งใหม่ ผู้ที่อยู่อพยพมา ถึงแม้จะมีภาษาของตนเองอย่างเป็นแบบแผนที่อยู่แล้ว ก็มักจะยืมคำจากชนเผ่าที่อยู่เดิมแล้วมาใช้เรียกสถานที่ต่าง ๆ ที่ตนต้องตั้งขึ้นมาใหม่ เช่น ชื่อสถานที่ต่าง ๆ ใน

ทวีปอเมริกาเหนือ มักจะถูกยืมมาจากภาษาอินเดียนแดง เช่น Mississippi Michigan Chicago Oklahoma นอกจากนี้เมื่อชาวอเมริกันรับเอาสิ่งของของชาวอินเดียนแดงที่ตนไม่เคยมีใช้มาก่อนมาใช้ก็รับเอาชื่อของสิ่งของนั้นมาด้วย เช่น Wampun moccasin toboggan และ tamahawk ชาวออสเตรเลียก็รับคำ เช่น Kangaroo และ Wombat มาจากภาษาของคนพื้นเมืองเดิม

2. การรับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจะมองเห็นได้จากจำนวนและชนิดของคำศัพท์ที่ภาษาหนึ่งรับมาใช้จากภาษาอื่น ภาษาอังกฤษมีคำอารบิกที่เกี่ยวกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และคำนวณ เช่น Zero Zenith และ alchemy อิทธิพลของวัฒนธรรมอิสลามในค่านศิลปะและดนตรี ก็มองเห็นได้จากคำยืม เช่น opera soprano balcony เป็นต้น อิทธิพลทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการปกครอง การทหาร ศาสนา และศีลธรรม และกฎหมายจากฝรั่งเศสก็เห็นได้จากคำยืมเช่น power state army war justice property mercy religion และ charity เป็นต้น

3. การที่ภาษาหนึ่งได้รับการยกย่องว่ามีสถานภาพสูงกว่าภาษาอื่นในแง่สังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ก็เป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้มีความนิยมที่จะยืมคำในภาษา

นั้นมากยิ่งขึ้น การที่ภาษาอังกฤษมีคำยืมจากภาษาฝรั่งเศสมากมาย ในสมัยที่ชนนอร์แมนฝรั่งเศสปกครองอังกฤษก็เนื่องมาจากสาเหตุนี้ ฝรั่งเศสในขณะนั้นถือเป็นชนชั้นสูงในสังคม การใช้คำภาษาฝรั่งเศสในการสนทนา กลายเป็นเรื่องน่านิยม ในวงการสนทนาของชนชั้นสูง ในขณะเดียวกันในสมัยเดียวกันนี้ ก็มีการยืมคำจากภาษาอังกฤษไปใช้ในภาษาฝรั่งเศสเพียงเล็กน้อย และคนฝรั่งเศสก็ไม่นิยมพูดคำภาษาอังกฤษเพราะถือว่าเป็นภาษาของคนธรรมดาในความปกครองของตน ในปัจจุบันเนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีอิทธิพลในโลกมากขึ้นทำให้กลับมีการยืมคำจากภาษาอเมริกันอังกฤษไปใช้ในภาษาฝรั่งเศส บางคนเริ่มมีความวิตกและเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า "การคลั่งภาษาแองโกล" (Anglomania)

นอกจากนี้ยังมีสาเหตุทางวิชาการที่ทำให้มีการยืมคำมาก ตัวอย่างเช่นในสมัยกลางภาษาลาตินและกรีกมีอิทธิพลทางด้านวิชาการมาก จนทำให้มีการยืมคำภาษาลาตินและกรีกในภาษาอังกฤษ และภาษาที่ใช้ในยุโรปภาษาอื่นๆ เริ่มตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการเป็นต้นมา คำวิชาการเหล่านี้จะพบมากที่สุด ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และในศาสตร์แขนงอื่นๆ แม้แต่ชื่อของศาสตร์เหล่านี้ก็ถูก

ยืมมาจากภาษาลาตินและกรีก เช่น sociology psychology anthropology philosophy และ biology เป็นต้น

อิทธิพลของภาษาอังกฤษต่อภาษาไทย

ในปัจจุบัน ได้มีการยืมภาษาอังกฤษทั้งในด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง ประโยคและเสียงมาใช้ในภาษาไทยจนเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาพูด ซึ่งตามหลักภาษาศาสตร์ถือว่าเป็นภาษาที่สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมในการสื่อความหมายของมนุษย์ได้อย่างชัดเจนที่สุด คำยืมเมื่อใช้กันนาน ๆ เป็นที่ยอมรับกันในสังคม อาจมีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้แทนคำทับศัพท์ หรือใช้คำทับศัพท์นั้น ๆ อย่างเป็นที่ยอมรับกันเสียก็ได้ คำว่าภาษาอังกฤษ ผู้เขียนหมายถึงภาษาอังกฤษเท่านั้นที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันในประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย ภาษาอังกฤษนี้ยังรวมไปถึงคำต่างชาติอื่น ๆ ซึ่งถูกยืมมาใช้ในภาษาอังกฤษด้วย จนปัจจุบันกลายเป็นส่วนหนึ่งของภาษาอังกฤษ เช่น คำที่ชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษยืมมาจากภาษาอารบิก ฝรั่งเศส กรีก ลาติน เป็นต้น บทความนี้จะกล่าวถึงขอบเขตของอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่มีต่อภาษาไทยโดยเน้น

ในแง่ของศัพท์คำยืม สำนวน และโครงสร้างประโยค และจะสรุปทัศนคติต่อการยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยด้วย

วงศัพท์คำยืม

การยืมคำศัพท์เป็นลักษณะการยืมภาษาที่มีจำนวนมากที่สุด คำยืมเช่น ชื่อบุคคล และชื่อสถานที่ในต่างประเทศเป็นการยืมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะจำเป็นต้องติดต่อกับชาติตะวันตก ส่วนคำยืมประเภทอื่น ๆ เราสามารถแต่งหรือสร้างคำขึ้นมาใหม่ได้ แต่ในระยะต้น ๆ มักจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไปก่อนจนเมื่อความนิยมในการใช้คำเหล่านี้มีมากขึ้น จึงจะมีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ คำยืมภาษาอังกฤษอาจจำแนกออกได้ตามประเภทของคำ และตามหน้าที่ทางไวยากรณ์ดังต่อไปนี้

แบ่งตามประเภทของคำ

1. คำยืมประเภททับศัพท์ ได้แก่ การยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ โดยคงเสียงและความหมายเดิมไว้ให้มากที่สุด มักเป็นชื่อคน สถานที่ ชื่อเมืองต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ และกิจกรรมที่ไทยรับมาจากชาติตะวันตก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ชื่อคน

Ronald Reagan	โรนัลด์ รีแกน	Margaret Thatcher	มาร์กาเรต แธทเชอร์
Jimmy Carter	จิมมี่ คาร์เตอร์	The Beatles	เดอะ บีทเทิลส์

ชื่อสถานที่

London	ลอนดอน	Chicago	ชิคาโก
New York	นิวยอร์ก	Disneyland	ดิสนีย์แลนด์

ชื่อสิ่งของเครื่องใช้

microphone	ไมโครโฟน	stamp	แสตมป์
gas	แก๊ส	gear	เกียร์

ชื่อกิจกรรม

picnic	ปิกนิก	trip	ทริป
camp	แคมป์	tennis	เทนนิส
football	ฟุตบอล	party	ปาร์ตี้
black-mail	แบดคัมเมลล์	coffee break	คอฟฟี่เบรก
reception	รีเซปชั่น	meeting	มทตง

2. คำยืมที่นำมาแปลเป็นภาษาไทย คือคำยืมที่ผู้ใช้แปลความหมายเป็นไทยแล้วและความหมายที่แปลก็เป็นที่เข้าใจใช้กันอยู่ทั่วไป ตัวอย่างเช่น

air-condition	เครื่องปรับอากาศ	veto	การลงคะแนนเสียงคัดค้าน
bill	ใบเสร็จรับเงิน	T.V. pool	โทรทัศน์รวมการ
calculator	เครื่องคิดเลข	satellite-news	ข่าวผ่านดาวเทียม
water-pump	เครื่องสูบน้ำ	escalator	บันไดเลื่อน
memoir	บันทึกช่วยความจำ	condomenium	อาคารชุด

3. การบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้แทนความหมายเป็นภาษาอังกฤษ ศัพท์บัญญัติมักใช้คำใหม่ที่ไม่เคยใช้มาก่อนในภาษาไทย หรือเป็นการนำศัพท์ที่มีอยู่แล้วมาเรียงกันใหม่ในลักษณะการสนธิหรือสมาส ศัพท์บัญญัติมักใช้คำภาษาบาลีหรือสันสกฤต ตัวอย่างเช่น

unity	เอกภาพ	efficiency	ประสิทธิภาพ
revolution	ปฏิวัติ	attitude	ทัศนคติ เจตนาคติ
prime minister	นายกรัฐมนตรี	background	ภูมิหลัง
reform	ปฏิรูป	primary	ปฐมภูมิ
discussion	อภิปราย	concept	สังกัป
ability	สมรรถภาพ	objective	ภาวีสัย

4. คำศัพท์ประเภทชื่อสาขาวิชาการต่างๆ มีศัพท์บัญญัติขึ้นใช้ทุกสาขาวิชา ตัวอย่างเช่น

Biology	ชีววิทยา	Medicines	แพทยศาสตร์
Science	วิทยาศาสตร์	Archeology	โบราณคดี <i>Archeology</i>
Linguistics	ภาษาศาสตร์	Geography	ภูมิศาสตร์

5. คำศัพท์เทคนิคที่ใช้ในสาขาวิชาการต่างๆ มีการแปลเป็นไทยและบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ แต่เนื่องจากคำศัพท์พวกนี้มีความหมายเฉพาะในแต่ละสาขาวิชาการ การแปลและการบัญญัติศัพท์จึงทำได้ยาก ตัวอย่างเช่น

relocate	ย้ายที่	perform	แสดง, แสดงออก
condense	ทำให้เข้มข้น	distinguish	แยกแยะ
random	สุ่มตัวอย่าง	regulate	ออกกฎ
transformation grammar			ไวยากรณ์ปริวรรต
caesarian operation			การผ่าตัดคลอดบุตรทางหน้าท้อง
pasturize			การฆ่าเชื้อโรคด้วยความร้อน

แบ่งตามหน้าที่ทางไวยากรณ์

1. คำนาม

ชื่ออาหารและเครื่องดื่มต่าง ๆ เช่น

hamburger	แฮมเบอร์เกอร์	hotdog	ฮ็อทดอก
doughnut	โดนัท	beer	เบียร์

ชื่อสถานที่

night club	ไนท์คลับ	plaza	พลาซ่า
shopping center	ช้อปปิ้ง เซนเตอร์	arcade	อาร์เชด

ชื่อการคมนาคม

bus	บัส	airport	แอร์พอร์ต
tour	ทัวร์	highway	ไฮเวย์

ชื่อสิ่งของเครื่องใช้

cream	ครีม	motor	มอเตอร์
role	โรล	computer	คอมพิวเตอร์
film	ฟิล์ม	townhouse	ทาวน์เฮ้าส์
video	วีดีโอ	furniture	เฟอร์นิเจอร์

2. คำกริยา

short	ช็อต (ไฟฟ้าลัดวงจร)	review	รีวิว
copy	ก๊อปปี้	plan	แพลน
charge	ชาร์จ (กิตราคา)	strike	สไตรค์
disco	ดิสโก้ (เต้นรำ)	test	เทสต์
walk out	วอล์คเอาท์	shop	ช้อป (ชื้อของ)
exercise	เอ็กเซอร์ไซส์	xerox	ซีร็อกส์
survey	เซอร์เวย์	warm	วอร์ม

3. คำคุณศัพท์

spoil	สปอยล์	bronze	บรอนส์
smart	สมาร์ท	hit	ฮิต
happy	แฮปปี้	private	ไพรเวท
free	ฟรี	dirty	เดอร์ตี้
bright	ไบรท์	well-known	เวลโนน
active	แอคทีฟ	delux	เดอลักซ์

4. คำวิเศษณ์			
over	โอเวอร์	offside	ออฟไซด์
5. คำทักทาย			
Hello	เฮลโล	Bye-bye	บายบาย

ลักษณะการใช้คำยืมที่เป็นคำศัพท์

สรุปลักษณะที่สำคัญของการใช้คำยืมที่เป็นคำศัพท์ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะเด่นที่สุด ของการใช้คำยืมคำศัพท์คือ ในกรณีที่มีคำศัพท์บัญญัติภาษาไทยอยู่แล้วในภาษาพูดมักใช้คำทับศัพท์ แต่ในภาษาเขียนมักใช้คำศัพท์บัญญัติ หรือคำคำแปลที่เป็นภาษาไทยของคำยืมนั้น ๆ เช่น

ภาษาพูด : “อาจารย์จะมาเสกเซอร์ทิน”

ภาษาเขียน : “อาจารย์จะมาบรรยายที่นั่น”

ภาษาพูด : “เขาเมเจอร์ไปโฮโลยี”

ภาษาเขียน : “เขาเรียนวิชาเอกทางชีววิทยา”

2. ในภาษาพูดบางครั้งมีการตัดคำศัพท์ให้สั้นลง เช่น ไมโครโฟน = ไมค์ เมคซัน = เมค แอร์คอนดิชัน = แอร์ ชูเปอร์มาร์เกต = ซูเปอร์ ชูเปอร์ไวเซอร์ = ซูป เป็นต้น

3. ชื่อสถานที่ในต่างประเทศมักนิยมนำมาตั้งเป็นชื่อโรงภาพยนตร์ สถานเริงรมณ์

อื่น ๆ เช่น ไนท์คลับ บาร์ หรือสถานพักผ่อนตากอากาศของบรรุษ เช่น โรงภาพยนตร์ โคลัมเบีย แคลิฟอร์เนียสวาท คาเธ่ย์สก็๊ปะหมี่ เป็นต้น

การยืมสำนวน

สำนวนในที่นี้หมายรวมถึงถ้อยคำการใช้ภาษา ไวยากรณ์ สุภาษิต รวมทั้งคำคมต่างๆ

สำนวนการใช้ภาษาเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามความนิยม สำนวนอังกฤษ

ที่ยืมมา เมื่อใช้นาน ๆ เข้าก็ปะปนกับสำนวนไทยจนทำให้ตัดสินได้ยากกว่ามีต้นกำเนิดมาจากภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นบางครั้งยังมี

สำนวนไทยและอังกฤษ ซึ่งคล้ายคลึงกันอยู่แล้วโดยบังเอิญ เช่น “ลื่นราวกับปลาไหล”

“As slippery as an eel” เป็นต้น เนื่อง

จากปัญหาดังกล่าวนี้ ในการรวบรวมและวิเคราะห์สำนวนไทยที่ยืมจากอังกฤษ ผู้เขียน

ได้พยายามศึกษาตำรา เกี่ยวกับสำนวนของ

ไทยและอังกฤษ ตลอดจนปรึกษากับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยและอังกฤษ แล้วจึงได้รวบรวม

รวมสำนวนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งคาดว่าถูก
ยืมมาจากภาษาอังกฤษ และนำมาใช้ในความ

A blow below the belt
A black sheep
A book warm
A scapegoat
A dog in the manger
A friend in need is a friend indeed
A golden opportunity
A good beginning makes a good ending
A two-edged sword
Action speaks louder than words
An eye for an eye
Behind the scenes
Blood is thicker than water
Blood will have blood
Blood thirsty
Business is business
Clean hands
Diamond cuts diamond
Day dreams
Eat to live but not live to eat
Everything must have a beginning
Feather by feather the goodse is
plucked
First come first served

หมายเดิม โดยนำสำนวนภาษาอังกฤษมา
เปรียบเทียบให้เห็นด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ชกใต้เข็มขัด”
“แกะดำ”
“นอนหนังสือ”
“แพะรับบาป”
“สุนัขในรางหญ้า”
“เพื่อนแท้คือเพื่อนในยามต้องการ”
“โอกาสทอง”
“ขันทนคิกยอมจบคิ”
“ดาบสองคม”
“การกระทำย่อมดีกว่าคำพูด”
“ตาต่อตา”
“หลังฉาก”
“เลือดย่อมข้นกว่าน้ำ”
“เลือดย่อมล้างด้วยเลือด”
“กระหายเลือด”
“ธุรกิจย่อมต้องเป็นธุรกิจ”
“มือสะอาด”
“เพชรตัดเพชร”
“ฝันกลางวัน”
“กินเพื่ออยู่ไม่ใช่อยู่เพื่อกิน”
“ทุกอย่างต้องมีการเริ่มต้น”
“ถอนขนห่าน”
“มาก่อนได้ก่อน”

First think and then speak	“คิดเสียก่อนแล้วจึงค่อยพูด”
Good men are scarce	“คนดีหายาก”
Gold diggers	“นักขุดทอง”
Hang by a thread	“แขวนอยู่บนเส้นด้าย”
Here today and gone tomorrow	“วันนี้อยู่พรุ่งนี้ไป”
History repeats itself	“ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอย”
Honesty is the best policy	“ความซื่อสัตย์เป็นนโยบายที่ดีที่สุด”
In cold blood	“อย่างเลือดเย็น”
It's never too late to mend	“ไม่มีวันสายเกินไป”
It was roses all the way	“โรยด้วยกลีบกุหลาบ”
Leftist	“หัวซ้าย” “เอียงซ้าย”
Let bygones be bygones	“ที่แล้วก็ให้แล้วก็ไป”
Love is like a red rose	“ความรักเปรียบเหมือนกุหลาบแดง”
Might is right	“อำนาจคือความชอบธรรม”
Money begets money	“เงินต่อเงิน”
Nothing is certain but uncertainty	“ไม่มีอะไรแน่เท่ากับความไม่แน่”
Quickly come, quickly go	“มาเร็วก็ไปเร็ว”
Q.E.D.	“ช.ท.พ.”
Rome was not built in one day	“กรุงโรมไม่ได้สร้างเสร็จภายในวันเดียว”
Saying is one thing and doing another	“พูดกับทำคนละอย่างกัน”
Silence gives consent	“การเงยบคือการยอมรับ”
Still water runs deep	“น้ำนิ่งไหลลึก”
Second handed	“มือสอง”
The customers are always right	“ลูกค้าย่อมถูกต้อง”
The grapes are sour	“องุ่นเปรี้ยว”
The fair sex	“เพศที่สวยงาม”

The naked eye
 Time and tide wait for no man
 Time is money
 to be in the same boat with
 to be broke
 to be packed like sardines
 to be up one's shoulder
 to change hand
 to catch a tiger with bare hands
 to catch a train
 to give a green light
 to have the upper hand
 to have one's hand full
 to know which way the wind blows
 to know what's what
 to kill time
 to lose face
 to pave the way
 to play with fire
 to kill two birds with one stone
 to ring down the curtain
 to rub shoulder with
 to save one's face
 to see with one's own eyes
 to set the record
 to tighten one's belt

“ตาเปล่า”
 “เวลาและกระแสน้ำไม่คอยใคร”
 “เวลาเป็นเงินเป็นทอง”
 “ลงเรือลำเดียวกัน”
 “ถึงแตก”
 “แน่นราวกับปลากระป๋อง”
 “แบกไว้บนบ่า”
 “เปลี่ยนมือ”
 “จับเสือมือเปล่า”
 “จับรถไฟ”
 “เปิดไฟเขียวให้”
 “มีมือเหนือ”
 “เต็มมือ”
 “รู้ทิศทางลม”
 “รู้ว่าอะไรเป็นอะไร”
 “ฆ่าเวลา”
 “เสียหน้า”
 “กรุยทาง”
 “เล่นกับไฟ”
 “ยิงทีเดียวได้นกสองตัว”
 “ปิดม่าน” “ปิดฉาก”
 “กระทบไหล่”
 “รักษาหน้า”
 “เห็นด้วยตาตนเอง”
 “ทำสถิติ”
 “รัดเข็มขัด”

to take a short cut
 to try one's hand
 to wash one's hand
 two heads are better than one
 Unlucky in love, lucky in game
 We soon believe what we desire
 While there's life, there is hope

“เดินทางลัด”
 “ลองมือ”
 “ล้างมือ”
 “สองหัวดีกว่าหัวเดียว”
 “โชคร้ายในรัก โชคดีในเกม”
 “เราเชื่อสิ่งที่อยากจะเชื่อ”
 “ตราบใดที่ยังมีชีวิตก็ยังมีความหวัง”

นอกจากนี้ยังมีสำนวนที่ไทยรับมาจากภาษาอังกฤษ และใช้ควบกับภาษาไทยเสมอ หรือใช้เป็นภาษาอังกฤษโดยไม่แปลอีก ส่วนมากมักใช้เป็นแสลงคือนิยมพูดตามๆ กัน ตามสมัยนิยม เช่น

สำนวนที่ใช้ภาษาอังกฤษควบภาษาไทย

เบรกแตก	เกมส์กันเสียที่
ซาวด์เสียง	เฟื่อฟลุ๊กค์
ออกเอกซ์เซอร์ไซส์	มิกซ์ฟัท
รอมเมคินท์	หัวไบร์ท
เล่นเกมส์	มีสปิริต
ชมวิว	แอ็คท่า
แชร์ห้อง	ตามแฟชั่น

สำนวนทับศัพท์

lady-first
 happy ending
 self service
 lucky number
 door prize
 sporting spirit
 fifty-fifty

การยืมโครงสร้างประโยค

อาจแบ่งออกได้เป็น

1. ลักษณะการยืมโครงสร้าง

การยืมโครงสร้างประโยค ของภาษาอังกฤษในปัจจุบันเริ่มมีมากขึ้นเพราะมีคนไทยที่รู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีมากขึ้น ถึงแม้การยืมโครงสร้างประโยคจะเป็นลักษณะ

ที่เห็นได้ยากกว่าการยืมคำศัพท์หรือสำนวน แต่ก็ยังเป็นลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่สำคัญมากเพราะจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกฎในการเรียงคำเข้าเป็นประโยคได้ในอนาคต ตัวอย่างของการยืมโครงสร้างมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 การยืมโครงสร้าง passive voice

ซึ่งเดิมในภาษาไทยไม่ค่อยนิยมใช้นำกรรม
ของประโยคมาไว้ข้างหน้า แต่ในปัจจุบัน
ใช้มากขึ้น เพราะอิทธิพลของภาษาอังกฤษ
เช่น

“เขาได้รับการยอมรับจากวงสังคม”

“เขาถูกยกย่องว่ากล้าหาญ”

“คดีนี้ถูกพิจารณาโดยคณะลูกขุน”

1.2 ยืมลักษณะการใช้บุพบท ในปัจจุบัน
มีการใช้คำบุพบทแบบภาษาอังกฤษมากขึ้น
เช่น

“เขาอยู่บนถนนสุขุมวิท”

มาจาก “live on”

“อิทธิพลของภาษาอังกฤษในวรรณคดี
ไทย” มาจาก “influence in”

“ภายใต้กฎหมายไทย”

มาจาก “under the law”

“รัฐบาลภายใต้การนำของ...”

มาจาก “under the leadership of”

1.3 การใช้รูปประโยคปฏิเสธแบบ
อังกฤษ เช่น

“ผมไม่คิดว่าเขาจะมา” แทนที่จะเป็น
“ผมคิดว่าเขาจะไม่มา”

“ผมไม่เห็นว่าเขาทำถูก” แทนที่จะเป็น
“ผมเห็นว่าเขาทำไม่ถูก”

1.4 ยืมคำนามของอังกฤษมาใช้เป็นคำ

กริยา เช่น

“เขากำลังไต่เอื้อมอยู่”

“เราจะมัทตั้งกันก่อน”

“เขาจะสัมภาษณ์ที่พัทยา”

(มาจาก seminar ซึ่งเป็นคำนาม)

1.5 การยืมคำนาม คำกริยา หรือคำ
สรรพนาม มักจะยืมเฉพาะรูปที่ยังไม่ได้ผัน
ในภาษาอังกฤษเท่านั้น แล้วนำมาเข้ากฎการ
เรียงประโยคของไทยโดยใช้คำภาษาไทยมา
เสริมในการแสดงกาล พจน์ หรือชนิดของ
คำในประโยค เช่น

“เขาไวศแล้ว”

“เขาจะช้อปที่ฮ่องกง”

“หลายฟุต”

“หลายไมล์”

“ปากกานี้ของซีไม่ใช่ของไอ”

“การจ้อกในตอนเช้า”

“การเอ็กซ์เซอร์ไซส์ร่างกาย”

“ความอึดเคียดของคนพุด”

“ความซีเรียสของปัญหา”

2. ระดับของการยืมโครงสร้าง

การยืมโครงสร้างประโยคอาจแบ่ง
ออกตามระดับความรู้ภาษาอังกฤษของผู้ยืม
ได้เป็น

2.1 ในชั้นของผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษา

อังกฤษ จึงไม่รู้หน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำที่ ยืมมาใช้ เมื่อนำมาใช้ในโครงสร้างประโยค ของไทยก็ดูเฉพาะความหมายของคำที่จำจาก ประสบการณ์ที่เคยชินผู้ใช้ ผู้มีภาษากลุ่ม นี้จะใช้คำโดยไม่คำนึงถึงหน้าที่ของคำและ ไม่มีการยืมกฎทาง ไวยากรณ์ของอังกฤษมา ด้วยเลยเช่น

- “บริษัทไม่มีการ management ทิด”
(management เป็นคำนามอยู่แล้ว)
- “อย่า action จนกว่าจะบอก”
(action เป็นคำนามนำมาใช้เป็นคำกริยา)
- “เรา build-in ให้เลยครับ”
(build-in เป็นคำคุณศัพท์นำมาใช้เป็น คำกริยา)

2.2 ในระดับของผู้ที่มีความรู้ภาษา อังกฤษดี การยืมคำและโครงสร้างเป็นการ แสดงความขำก่ายของภาษา (language interference) ของผู้พูด ซึ่งทำการแปลที่ ความหมายของภาษาอังกฤษที่ยืมมา และ ภาษาไทยที่ใช้กลับไปกลับมาในระหว่างที่ กำลังพูด บางครั้งการยืมโครงสร้างมีมากจน ฟังดูเป็นการพูดประโยคภาษาอังกฤษ โดยมี คำไทยมาเรียงกันเข้าไปในรูปประโยคภาษาอังกฤษมากกว่าจะเป็นการพูดภาษาไทยที่แท้ จริง กลุ่มผู้รู้ภาษาอังกฤษดีมากนี้ (กลุ่มที่ 1) จะใช้คำยืมที่ทำหน้าที่ทาง ไวยากรณ์ถูกต้อง

ทุกตำแหน่งในประโยคโดยไม่ต้องนำมาผัน และใช้คำไทยมาช่วย เช่น กลุ่มผู้รู้ภาษา อังกฤษรองลงมา (กลุ่มที่ 2) ซึ่งมักใช้คำว่า “การ” หรือ “ความ” มาเปลี่ยนรูปคำให้ ถูกไวยากรณ์ ถ้าเปรียบเทียบผู้ไม่รู้ภาษา อังกฤษตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 1 (กลุ่มที่ 3) จะมีลักษณะดังนี้

- กลุ่มที่ 1 “management โรงแรมที่ดี ต้องใช้ทุนมาก”
- กลุ่มที่ 2 “การ manage โรงแรมที่ดี ใช้ทุนมาก”
- กลุ่มที่ 3 การ management โรงแรม ที่ดีต้องใช้ทุนมาก”

และเนื่องจากในภาษาอังกฤษมีคำที่ทำหน้าที่ เป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยาโดยมีการลงหน้า หนักเสียงที่ต่างกัน เช่น record (กริยา) และ record (คำนาม) การยืมคำมีลักษณะ ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 “เราจะ record เสียงที่ ประชุมไว้”
- กลุ่มที่ 2 “เราจะมี การ record”
- กลุ่มที่ 3 “ไม่มีความแตกต่างระหว่าง record กับ record และอาจใช้ “การ” “ความ” นำหน้าเมื่อใดก็ได้

โดยสรุป การยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ เป็นพฤติกรรมที่แสดงพหุความรู้ภาษาอังกฤษ

กฤษฎของผู้นิยมคำอย่างมชนตอน คือ ผู้ที่รู้
ภาษาอังกฤษดีที่สุด ลดหล่นกันลงมาจนถึง
ผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้คำนิยม
ภาษาอังกฤษในแง่ที่เป็นคำศัพท์ใหม่ในภาษา
ไทยเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงหน้าที่ทางไวยา-
กรณ์ของคำในภาษาเดิมแต่อย่างใด จึงอาจ
กล่าวได้ว่าในกรณีของผู้ที่รู้ภาษาดีมากกว่า
หนึ่งภาษา (multilinguals) ในการแสดง
ออกทางภาษามักจะแสดงพฤติกรรมของการ
ข้ามก่ายทางภาษาออกมาให้เห็นได้ และยังมี
มีความรู้ในภาษาเหล่านั้นดีเท่าไร ก็ยังจะมี
ความสามารถในการแยกภาษาเหล่านั้นออก
จากกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้โดยการใช้รูป
คำที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ของภาษาที่ยืมมา
และถึงสาเหตุของการยืมคำ จะเป็นสาเหตุ
ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมก็ตาม พฤติ-
กรรมที่แสดงออกในการยืมคำก็ยังคงควบคุม
โดยลักษณะของความสามารถทางภาษา (lan-
guage competence) ของผู้ยืมนั่นเอง

ทัศนคติต่อถาวรยืมภาษาอังกฤษ

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยหัวข้อนี้เก็บข้อมูลจากคณาจารย์
มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้แบบสอบถามที่
สร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการวิจัย สำหรับ
แบบสอบถามดังกล่าวครอบคลุมวัตถุประสงค์

สงฆ์และขอบเขตของการวิจัย และคำนึงถึง
ความสะดวกในการตอบแบบสอบถามให้มาก
ที่สุด โดยที่เป็นแบบสอบถามแบบปรนัยให้
ผู้ตอบเลือกตอบมีมาตราส่วนประมาณค่า 5
ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก
เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วย
น้อยที่สุด แบบสอบถามนี้มี 5 ตอนด้วยกัน
คือ ตอนที่ 1 ถามทัศนคติต่อการยืมคำจำ
นวน 14 ข้อ ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับการยืมคำ
ในการใช้ภาษาไทย ในชีวิตประจำวันจำนวน 14 ข้อ ตอนที่ 3 ถาม
พฤติกรรมการยืมคำในการใช้ภาษาในชีวิต
ประจำวัน จำนวน 14 ข้อ ตอนที่ 4 ถาม
ทัศนคติเกี่ยวกับการบัญญัติศัพท์ จำนวน
10 ข้อ และตอนที่ 5 ให้ผู้ตอบเสนอข้อเสนอ
แนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการบัญญัติศัพท์ในเดือน
กุมภาพันธ์ 2526 ได้ส่งแบบสอบถามจำ
นวน 200 ชุด ไปยังคณะอักษรศาสตร์ ศึก
ษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สถาบันยกกรรม
ศาสตร์ โบราณคดี จิตรกรรม และมณฑล
ศิลป์ คณะละเท่า ๆ กัน และได้รับแบบ
สอบถามคืนเมื่อเดือนมีนาคม 2526 จำนวน
156 ชุด คิดเป็นร้อยละ 78 ของจำนวนที่ส่ง
ไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาเปอร์เซ็นต์

ของคำตอบแต่ละข้อ

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจและหาความถี่ของคำตอบไว้เป็นพวก ๆ จำนวน 5 พวกคือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด จากนั้นก็คิดเปอร์เซ็นต์ของแต่ละพวกว่าเป็นร้อยละเท่าไรของจำนวนผู้ตอบคำถามในข้อนั้น ๆ

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิตของแต่ละข้อ

นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนโดยพิจารณาคงต่อไปนี้

- เห็นด้วยมากที่สุด 5 คะแนน
- เห็นด้วยมาก 4 คะแนน
- เห็นด้วยปานกลาง 3 คะแนน
- เห็นด้วยน้อย 2 คะแนน
- เห็นด้วยน้อยที่สุด 1 คะแนน

การหาค่ามัชฌิมเลขคณิต โดยเอาความถี่คูณคะแนนประจำข้อ รวมคะแนนของแต่ละข้อ แล้วหารด้วยจำนวนผู้ที่ตอบคำถาม

ในข้อนี้ ตามกำหนดค่าของคะแนนประจำข้อจากสูตร

$$X = \frac{X}{n}$$

เมื่อ

X หมายถึงคะแนนมัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean)

X หมายถึงผลรวมทั้งหมดของคะแนน

n หมายถึงจำนวนผู้ตอบในแต่ละข้อ

นำค่ามัชฌิมเลขคณิต ที่ได้ในแต่ละข้อไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งกำหนดค่าตามมากน้อย โดยอาศัยหลักการหาขอบเขตแท้จริง (real limit) และจะใช้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเพียง 22 ตำแหน่ง

น้อยที่สุด = 1.00-1.49

น้อย = 1.50-2.49

ปานกลาง = 2.50-3.49

มาก = 3.50-4.49

มากที่สุด = 4.50-5.00

ตารางที่ 1

เปอร์เซ็นต์ และค่าเฉลี่ยเฉลยตามทัศนะของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่มีต่อการยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยในด้านทัศนคติต่อการยืมคำ

ลำดับที่	ทัศนคติต่อการยืมคำ	เปอร์เซ็นต์						ค่าเฉลี่ย เลขคณิต
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1	ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์	60.06	34.25	4.79	—	—	4.56	
2	ภาษาจะเปลี่ยนต่อเมื่อได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมอื่น	16.55	40.00	28.97	11.03	3.45	3.55	
3	การยืมคำจากภาษาหนึ่งมาใช้ในอีกภาษาหนึ่งเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติของภาษา	24.48	43.36	25.16	4.90	2.10	3.83	
4	การเปลี่ยนแปลงของภาษาเป็นสิ่งที่ควบคุมได้ ถ้ามีระบบการควบคุมที่ดี	11.11	35.42	34.72	13.89	4.86	3.48	
5	ภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมที่ควรอนุรักษ์ไว้ ให้เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด	27.40	28.77	29.45	9.59	4.79	3.64	

ลำดับที่	ทัศนคติต่ออารมณ์ค่า ในแง่ของภาษาไทย รองจากภาษาไทย	เปอร์เซ็นต์					ค่าสัมประสิทธิ์ เลขคณิต
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
6	การรับภาษาอังกฤษมาใช้เป็นการนำไป สู่การรับวัฒนธรรมอื่น ๆ	30.61	44.90	17.69	5.44	1.36	3.98
7	การรับภาษาอังกฤษมาใช้เป็นการนำไป สู่การรับวัฒนธรรมอื่น ๆ	15.17	41.38	32.41	6.21	4.83	3.56
8	การรับภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย เป็นสิ่งที่ไม่สมควรเพราะเป็นการยอมรับ วัฒนธรรมอื่น	6.16	6.16	24.66	41.78	21.24	2.34
9	การรับคำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นการทำลาย เอกลักษณ์ของภาษาไทย	8.22	10.27	26.71	34.94	19.86	2.72
10	การทำงานในอาชีพของท่านไม่จำเป็นต้อง ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	2.68	3.36	17.45	22.82	53.69	1.78
11	การพูดคุยในครอบครัวของท่านไม่จำเป็นต้อง ใช้ภาษาอังกฤษ	31.29	25.85	20.41	14.29	8.16	3.58

ลำดับที่	วัตถุประสงค์โครงการมูลค่า	เปอร์เซ็นต์					ค่าเฉลี่ยรวม โดยเฉลี่ย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
12	การพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมของทางานโดยท้าว ๆ ไปไม่จำเป็นต่อของมูลค่าภาษาอังกฤษ	17.93	27.59	31.03	18.62	4.83	3.40
13	ทางานคิดว่ามีที่ขอไปใช้ค่าของภาษาอังกฤษ มาก ๆ เป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิ นำเสนอมาได้	2.04	1.36	14.29	30.61	51.70	1.71
14	ทางานลำบากใจที่จะพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมมูลค่า ภาษาอังกฤษ	11.03	12.41	37.93	27.59	11.40	2.85

ตารางที่ 2

เปอร์เซ็นต์และค่ามัธยฐานตามทัศนคติของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการยอมรับค่า
ภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยในด้านการประเมินค่าในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

ลำดับที่	ประเภทการประเมินค่า ในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	เปอร์เซ็นต์					ค่ามัธยฐาน เลขคณิต
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1	ท่านได้ยื่นคำภาษาอังกฤษในการสนทนา ของบุคคลอื่น ๆ โดยทั่วไป	6.90	26.21	48.97	15.86	2.06	3.20
2	ท่านได้ยื่นภาษาอังกฤษในการพูดคุยใน ครอบครัวของท่าน	0.68	2.05	22.60	34.93	39.74	1.89
3	ท่านได้ยื่นภาษาอังกฤษในการพูดคุยกับ เพื่อนฝูงและคนรู้จัก	2.04	15.65	51.70	24.49	6.12	2.83
4	ท่านได้ยื่นภาษาอังกฤษในการฟังวิทยุและ ทีวี	4.90	23.08	43.36	25.16	3.50	3.01
5	ท่านได้ยื่นในภาษาอังกฤษในคำพูดของ เพื่อนร่วมอาชีพ	8.97	31.72	39.31	18.62	1.38	3.28

ลำดับที่	ประเภท	ประสมการณ์ในการยืมค่า ในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	เปอร์เซ็นต์					ค่าสัมบูรณ์ เลขคณิต
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
6		ท่านได้ยินภาษาของนกของนกวิชาการ ในโอกาสต่าง ๆ	20.14	50.69	24.31	4.86	-	3.86
7		ภาษาของนกของท่านโดยนกกอกเสียงเป็น ไทย ๆ	15.86	51.72	26.90	4.83	0.69	3.77
8		ภาษาของนกของท่านโดยนกกอกคำไทยทมิ ความหมายเดียวกันต่อไปด้วย	0.70	21.68	48.95	22.38	6.29	2.88
9		ท่านอ่านพบคำภาษาของนกในหนังสือพิมพ์ และวารสารบนหนังสือภาษาไทย	4.08	25.17	38.78	25.17	6.80	2.75
10		ท่านอ่านพบคำภาษาของนกในหนังสือทาง วิชาการ (ตำรา วารสาร) ภาษาไทย	12.67	35.33	38.67	10.00	3.33	3.44
11		บางครั้งท่านได้อ่านคำของนกของนก มาใช้ได้จากการได้ยินคำสนทนาของเขา	2.04	26.53	45.58	15.65	10.20	2.95

ลำดับที่	ประสบการณ์ในการมีค่า ในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	เปอร์เซ็นต์					ค่าเฉลี่ย เลขคณิต
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
12	ท่านเคยได้ยินคำเตือนผู้พูดภาษาอังกฤษ บนไทย	8.39	39.86	38.46	9.79	3.50	3.40
13	ท่านพบว่าผู้ที่ใช้คำภาษาอังกฤษโดยไม่ จำเป็นเลยเพราะมีคำไทยง่าย ๆ ใช้อยู่แล้ว	13.29	43.36	31.47	9.78	2.10	3.56
14	ท่านพบว่าบุคคลระดับบริหารโดยทั่ว ๆ ไปชอบใช้คำภาษาอังกฤษ	22.45	58.50	17.69	1.36	—	4.02

ตารางที่ 3

เปอร์เซ็นต์และค่าเฉลี่ยตามทัศนคติของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการยอมรับ
ภาษาของภาษาที่ใช้ในภาษาไทยในด้านพฤติกรรมการยอมรับค่าในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

ลำดับที่	พฤติกรรมการยอมรับค่าในการใช้ภาษา ในชีวิตประจำวัน	เปอร์เซ็นต์						ค่าเฉลี่ย เลขคณิต
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1	ท่านใช้คำภาษาไทยในการพูดคุย ในครอบครัวของท่าน	—	2.68	14.09	47.65	35.58	1.84	
2	ท่านใช้คำภาษาไทยในทหงานกับ เพื่อนร่วมอาชีพของท่าน	2.56	11.54	33.46	37.18	10.26	2.59	
3	ท่านใช้คำภาษาไทยในการประกอบ อาชีพของท่าน	6.76	22.97	41.22	22.30	6.75	3.01	
4	ท่านใช้คำภาษาไทยในการพูดคุยกับ เพื่อนฝูงของท่าน	2.11	4.93	31.69	43.66	17.61	2.30	
5	ท่านใช้คำภาษาไทยของบุคคลที่ ทราบว่าการศึกษาสูง	0.68	13.02	34.93	85.62	15.75	2.47	

ลำดับที่	พฤติกรรมกรรมกรรรมค่าในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน	เปอร์เซ็นต์					ค่าเฉลี่ย เลขคณิต
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
6	ท่านหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษกับผู้ที่ท่านทราบว่าไม่รู้ภาษาอังกฤษ	63.45	25.51	4.14	3.45	3.45	4.42
7	ท่านออกเสียงคำยืมให้ชัดเจนเหมือนภาษาอังกฤษ	7.69	18.88	42.66	21.68	9.09	2.94
8	ท่านออกเสียงคำยืมให้เป็นไทย ๆ เพื่อไม่ให้ชัดหู	6.43	20.00	40.71	17.14	15.72	2.84
9	ถ้ามีศัพท์บัญญัติภาษาไทยแล้ว ท่านพยายามใช้ศัพท์บัญญัติแทนคำยืม	20.42	29.25	32.65	10.88	0.80	3.46
10	ท่านมักใช้ศัพท์บัญญัติและคำพดภาษาของกฤษฎีความหมายเหมือนความไปตาย	0.71	8.57	27.66	37.14	25.72	2.21
11	ท่านใช้จำนวนภาษาอังกฤษ (เช่น เป็น นวล หรือ ประโยค) ในชีวิตประจำวัน	—	1.46	15.32	33.58	49.64	1.69

ลำดับที่	เหตุการณ์สำคัญในการใช้ภาษา ในชั้นปฏิบัติงาน	เปอร์เซ็นต์					ค่าสัมประสิทธิ์ ความเชื่อมั่น
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
12	ท่านพยายามหลีกเลี่ยงการยืมคำภาษาอังกฤษ ในการพูดคุยทั่วไป	30.77	37.76	20.98	5.59	4.90	3.84
13	ท่านพยายามหลีกเลี่ยงการยืมคำภาษาอังกฤษ ในการทำงานของท่าน	15.71	25.00	37.14	14.29	7.86	3.26
14	ในการดำเนินงาน ท่านมักแปลสำนวนภาษา อังกฤษเป็นภาษาไทยตรงๆ	12.68	36.62	30.99	11.97	7.74	3.35

ตารางที่ 4

เปอร์เซ็นต์และค่าเฉลี่ยมีเลขคณิตตามทัศนะของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากร
 4. ข้อต่อการมีคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยในด้านทัศนคติเกี่ยวกับการบัญญัติศัพท์

ลำดับที่	ทัศนคติเกี่ยวกับการบัญญัติศัพท์	เปอร์เซ็นต์					ตามหลัก เลขคณิต
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1	การบัญญัติศัพท์เพื่อใช้โดยทั่ว ๆ ไปยังไม่เพียงพอ	24.83	45.52	19.30	7.59	2.76	3.82
2	การบัญญัติศัพท์เพื่อใช้เฉพาะสาขาวิชาการของทำงานยังไม่เพียงพอ	36.05	36.05	19.06	7.48	1.36	3.98
3	การบัญญัติศัพท์โดยทั่วไปยังไม่แพร่หลายไปยังประชาชน (การใช้คำศัพท์บัญญัติ)	49.66	38.78	8.84	0.68	2.04	4.33
4	แต่คณาจารย์วิชาการมีคณะกรรมการเพื่อบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้	38.69	43.80	10.21	3.65	3.65	4.10
5	การมีกรรมการกลางทำหน้าที่บัญญัติศัพท์ในปัจจุบันเหมาะสมที่สุดแล้ว	7.69	11.89	44.06	25.17	11.19	2.80

ลำดับที่	วัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปฏิบัติศัพท	เปอร์เซ็นต์						ค่าเฉลี่ย เลขคณิต
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
6	ในการปฏิบัติศัพทไม่ควรตั้งแบบคณะ กรรมการแต่ควรเป็นการค่อยเป็นค่อยไป (เช่นสมัครสมาชิกแล้วช่วยวางออกไป)	4.96	19.82	25.53	28.37	21.28	2.59	
7	ศัพทบัญญัติบางคำในสาขาวิชาของการ ทางยากกว่าศัพทภาษาของตัวเอง	44.52	38.36	13.02	3.42	0.68	4.23	
8	การบัญญัติศัพทควรนำคำไทยมา เปลี่ยนรูปใหม่	10.29	27.21	32.35	16.18	13.97	3.04	
9	ควรมีการสำรวจสถานภาพของศัพท บัญญัติในสาขาวิชาการศึกษาต่าง ๆ	36.88	52.48	8.51	1.42	0.71	4.23	
10	การใช้คำบาลีสันสกฤตตามบัญญัติศัพท เช่นทาทายอยู่ในปัจจุบันเหมาะสมแค่ไหน	5.56	11.11	46.53	20.83	15.97	2.69	

ตัวอย่างการตีความตารางที่ 1-4

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า ลำดับที่ 1 ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ มีผู้ตอบเห็นด้วยมากที่สุด 60.96% มาก 34.25% ปานกลาง 4.79% ไม่มีผู้ตอบเห็นด้วยน้อยและน้อยที่สุด รวมเป็น 100% และข้อนี้มีค่าเฉลี่ยของคำตอบ (ค่ามัธยฐานเลขคณิต) คือ 4.56 ซึ่งอยู่ในระหว่าง 4.50-5.00 ตามเกณฑ์ซึ่งตั้งไว้ จึงตรงกับ “เห็นด้วยมากที่สุด”

ลำดับที่ 2 ภาษาจะเปลี่ยนต่อเมื่อได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมอื่น มีผู้ตอบเห็นด้วยมากที่สุด 16.55% มาก 40.00% ปานกลาง

28.97% น้อย 11.03 และน้อยที่สุด 3.45% รวม 100% ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยของคำตอบคือ 3.55 ซึ่งอยู่ในระหว่าง 3.50-4.49 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงตรงกับ “เห็นด้วยมาก” เป็นต้น

สำหรับลำดับ 3 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการบัญญัติศัพท์ โดยสรุปผู้ตอบแบบสอบถามเสนอว่า ศัพท์บัญญัติควรใช้คำสั้น ๆ ง่าย ๆ เท่าที่จะหาได้ และควรมีการเผยแพร่ศัพท์บัญญัติให้ดีกว่านี้และในกรณีที่หาศัพท์บัญญัติที่เหมาะสมไม่ได้ ควรใช้คำทับศัพท์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการอ่านตำราภาษาต่างประเทศด้วย

รวมบทความประวัติศาสตร์ วารสารวิชาการของสมาคมประวัติศาสตร์ ออกรายปีละ 2 ฉบับ

อ่าน

“โลกหนังสือ”

เหมือนได้อ่านหนังสือทั้งโลก

โลกหนังสือ นิตยสารรายเดือน

บรรณานุกรม

- กาญจนาคพันธ์. *สำนวนไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. 2 เล่ม. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น, 2522.
- ฉันทส ทงช่วย. "วงศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย" รายงานประกอบการศึกษา
วิชาสัมมนาภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- เจือ สตะเวทิน. *สุภาษิตสากล*. พระนคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2515.
- พงจันทร์ ศรีรักษา. *สำนวนไทยและคำพังเพย (สุภาษิต)*. พระนคร: เสริมวิทย์บรรณาการ,
ม.ป.ป.
- พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493. พิมพ์ครั้งที่ 6. พระนคร: ราชบัณฑิตย
สถาน, 2505.
- รัชนี ชอโศกติกุล. *สำนวนอังกฤษและสำนวนไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน*. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สัจจา (นามแฝง). *สุภาษิตนานาชาติและคำพังเพย คำอุปมา สำนวน*. พระนคร: โอเคียน
สโตร์, 2508.
- โสมทัต เทเวศร์. *เกิดภาษาหนังสือไทย*. พระนคร: แพร์พิทยา, 2516.
- Boatner, Maxine. Tull and Gates, John Edward. *A Dictionary of American Idioms*.
2nd ed., rev. New York: Barren's Educational Series, 1975.
- Browning, D.C. *Everyman's Dictionary of Quotation and Proverbs*. London: J.M.
Dent & sons, 1951.
- Collins, V.H. *A Book of English Idioms*. London; Longmans; Green and Co. Ltd.,
1956.
- Frankin, Victoria & Rodman, Robert. *An Introduction to Languages*. New York;
Rinehart & Winston, 1974.
- Hall Jr., Robert A. *Introductory Linguistic*. New York: Chilton Book Publishers,
1974.

Prae Pittaya's English-Thai Encyclopaedia Dictionary. Bangkok : Prae Pittaya, 1972.

Ronald, Walpol E. *Introduction to Statistics.* London : The McMillan Company, 1969.

Webster's Third New International Dictionary of English Language. Springfield, Massachusetts : G & C Merriam, 1976.

วารสารกึ่งวิชาการของสมาคมภาษาและหนังสือ ฯ
ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 (เม.ย.-ก.ย. 26) วางจำหน่ายแล้ว (15 บาท)

อ่าน

เล่นคำ เล่นกับคำ

ความคิดคำนึงเกี่ยวกับการวิจารณ์วรรณกรรม

ร้อยกรองส่งเสริมจริยธรรม

ว. วินิจฉัยคดี : บทวิเคราะห์

และข้อเขียนของ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

ผะอบ ไชยะกฤษณะ

วรรณฤทธิ์ ฤทธาคนี

นาวรรณ พันธุ์เมธา

ชัยสิริ สมทวณิช

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ

คาราวัลย์ เกษทอง

หลวงบุญเหมายานพพานิชย์

เรืองเดช จันทศิริ

ดวงนน จิตรจำนงค์

และ วาณิช จรุงกิจอนันต์

ส่งข้อได้ที่

สัญญาชัย สุวังบุตร

ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม 73000 ป.ณ. หน้าพระลาน (ก.ท.)

ขอสนับสนุนวารสาร

“อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร”

เดชอุดม ไกรฤทธิ